

A Židé a Samaritáni:

❖ Příběh Samařanů. (Jan 4,1-7)

- Aby se vyhnul napětí mezi Janovými následovníky a jeho následovníky, rozhodne se Ježíš jít z Judeje do Galileje a projít oblastí Samaří (Jan 4,1-4).
- Cestou se zastaví asi míli od Sycharu, kde Jákob koupil kus půdy, který dal Josefovi do dědictví (Jan 4,5; 1. Mojžíšova 33,18.19; Jozue 24,32). Když tam Ježíš dorazil, posadil se u Jákobovy studny. Bylo poledne, nejteplejší část dne (Jan 4,6).
- Zatímco učedníci jdou nakoupit jídlo, přijde ke studni samařská žena, aby načerpala vodu. Skrývá se před ostatními, nechce být viděna ani se stýkat s ostatními ženami, které časně nebo večer chodí pro vodu (Jan 4,7.8).
- Předsudky vyvolané tolika staletými historie brání ženám mluvit nebo nabízet svou vodu Židům.
- Jaké předsudky ve vaší vlastní kultuře by mohly bránit vašemu svědectví pro druhé? Jak je můžete překonat?

❖ Samaritánka a žízňivý Žid. Jan 4,7-14.

- Protože žena nebyla ochotná zapojit se do rozhovoru, Ježíš se rozhodl prolomit ledy tím, že požádal o laskavost: "Dej mi pít" (Jan 4,7).
- Samaritánka jí v reakci na to připomíná dva důvody, proč by ji Ježíš neměl žádat o laskavosti, nebo s ní dokonce mluvit: byla ženou a samařskou ženou (Jan 4,9).
- Alespoň se mu podařilo zahájit konverzaci. Stejně jako Nikodém, i Ježíš šel přímo k věci: "Jsem někdo výjimečný a mohu vám dát vodu, která uhasí každou žízeň" (Jan 4,10).
- Stejně jako Nikodém, i samařská žena měla v úmyslu vykládat jeho slova doslovně (Jan 4:11-12). Ježíš v ní zažehl touhu získat živou vodu (Jan 4,13-15).
- Žízníte po vodě, která uhasí žízeň duše? Ježíš ji nabízí zdarma (Zjevení 21,6).

B Samařabé přijímají Spasitele:

❖ Žízeň po živé vodě. Jan 4,15.16)

- Když Ježíš upoutal ženinu pozornost, neodpověděl přímo na jeho prosbu. Pokud chtěla živou vodu, musela přijít se svým "mužem" (Jan 4,16).
- Náhle jí hlavou probleskly všechny její hříchy.
- Jak reaguješ, když tě Bůh konfrontuje s tvým hříchem? Vyhýbáte se této situaci, anebo Mu je odevzdáváte, abyste získali Jeho odpuštění?

❖ Objevení Spasitele. Jan 4,17-26)

- První reakcí bylo zapírání: "Nemám muže" (Jan 4,17). Ježíš jí však ukázal, že zná její intimní život. Na to ho žena poznala jako proroka (Jan 4,17-19).
- Podruhé se žena snažila vyhnout jakékoli zmínce o svém hříchu, což vedlo Ježíše do teologického sporu o to, zda mají uctívat v chrámu v Jeruzalémě, nebo na troskách chrámu na hoře Gerizim (Jan 4,20).
- Ježíš trpělivě odpověděl na její otázku a vedl ji k rozhodnutí být pravým ctitelem Boha (Jan 4,21-24).
- Nyní Samaritská žena požádala Ježíše o vysvětlení, které vyjádřilo její myšlenky: Byl to prorok, nebo očekávaný Mesiáš? (Jan 4,25). Byla jedinou ženou, která slyšela z Ježíšových úst prohlásit se za Krista, očekávaného Mesiáše (Jan 4,26).
- Jak jste objevili Krista a přijali Ho jako svého Spasitele?

❖ Hlásání Spasitele. Jan 4,27-42.

- Příchod učedníků přerušil rozhovor. Žena, naplněná radostí, zapomene na svůj džbán (důvod, proč šla ke studni) a vrátí se do Sychar (Jan 4,27.28).
- Ježíš věděl, co se bude dít, a proto své učedníky připravoval. Nejprve je upozornil na to, že existuje něco, co uspokojuje více než fyzická potrava: radost z toho, že se o spasení dozvídáme ostatní (Jan 4,31-34).
- Za druhé jim řekl, že budou sklízet to, co jiní zaseli (Jan 4,35-38). Žena se podělila o své svědectví a zasela semeno (Jan 4,29.30.39). Ježíš zaléval a přinášel úrodu (Jan 4,40-42).
- Osobní svědectví je to nejlepší semeno, které můžeme zasít do lidských srdcí. Jak mocné je tvé svědectví o tom, co Ježíš udělal ve tvém životě?